فقره‌ی «يُعَجِّلَ السَّلامَ لَكُمْ» شاهدی بر معنای «من» بیانیه

استاد: «من السلام». بیانیه هم می‌شود. این خیلی مطلب مهمی است. لذا در آخر کار، حضرت علیه السلام، به جای این‌که بگویند آن زمین را به شما می‌دهند، می‌گویند سلام را به شما می‌دهند. سلام دادید، آن سلام، تذکره‌ی میثاق بوده است، چرا بعد سلام به شما می‌دهد؟؛ به خاطر این‌که آن زمینی که وعده داده بود، سلام است: «وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ»[1]؛ تعبیر «دار السلام» در چندین آیه‌ی شریفه هست. این‌که می‌گوییم: «این روایت میان مضمون بسیاری از آیات و روایات جمع کرده است»، به همین دلیل است. «لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ»[2]، «يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّ

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ»[3]؛ یعنی راه‌هایی که به آن ارض مبارکه برسد. «سبل السلام»؛ یعنی راه‌هایی که مؤمن را به آن سلام می‌رساند.

در این‌که «من» را بیانیه بگیریم و بگوییم جنس این زمین از جنس سلامی است که مؤمنین میان هم و با اولیای خداوند، رد و بدل می‌کنند، خیلی مناسب است. السلام علیک، یعنی آن زمینی که سلام است و وعده داده شده، یادآوری شود. بر شما باد وصول به آن، تنعم به آن و انجاز وعده‌ی الهی برای شما.

شاگرد: این معنایی که می‌فرمایید، ابتدای غایت به حساب می‌آید. اگر قبلش چیزی گفته بود و آن را تفسیر می‌کرد، آن وقت می‌گفتیم «من» بیانیه است. ولی این‌که بگوید: جنس این ارض، از سلام است، همان ابتدای غایت است.

استاد: اگر الآن بگویید: «هذا الخاتم من فضة»، این «من» چه «من»ی است؟ «من» ابتدای غایت می‌گیرید؟!

شاگرد: اگر برای بیان جنس باشد، بله.

استاد: بنده هم همین را عرض می‌کنم. دقیقاً به همین معنایی که می‌گویید: «هذا الخاتم من فضة»، همین معنا در «و الارضُ التی یبدلها اللّه من السلام» هم هست. اصلاً جنس آن سلام است.

---

[1]. یونس، آیه‌ی ۲۵.

[2]. الانعام، آیه‌ی ۱۲۷.

[3]. المائدة، آیه‌ی ۱۶.

بازبینی #2
ایجاد شده 20 ژوئیه 2024 13:13:16 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 ژوئیه 2024 14:15:28 توسط ... .